CONSTANTIN STANCU



CU FANTEZIA PE FANTEZIE CĂLCÂND

Editura Cenacul de la Păltiniş
Sibiu - 2013

Editura *Cenaclul de la Păltiniş*
Director: Valentin Leahu
Consilieri editoriali: Silviu Guga
Ioan Radu Văcărescu
cenacluldelapaltinis@gmail.com

Coperta: Pietro Cutugnaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STANCU, CONSTANTIN
Cu fantezia pe fantezie călcând / Constantin Stancu. - Sibiu : Cenaclul de la Păltiniş, 2013
ISBN 978-606-93333-7-2

821.135.1-141

CONSTANTIN STANCU

CU FANTEZIA
PE
FANTEZIE
CĂLCÂND

Moto:

Psalmul 85:11 Credincioşia răsare din pământ, şi dreptatea priveşte de la înălțimea cerurilor.

Luca 8:25 Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credința”? Plini de spaimă şi de mirare, ei au zis unii către alții: „Cine este acesta de porunceşte chiar şi vânturilor şi apei şi-l ascultă”?

Ecou de psalm (I)

Psalmul 139

Mă cunoşti de aproape, Doamne,
Mă ştii, în pătrunzi gândul, cuvântul,
Mă călăuzeşti prin ierni şi toamne,
Eşti Cel Prea-Înalt, Prea-Sfântul…

Mâna Ta Bună o pui peste mine,
Şi stau mereu, smerit, în Fața Ta,
Mă aperi de rău, mă trezeşti la bine,
După noaptea aurită în lacrima grea…

M-ai întocmit în mod minunat,
Ființa mea slabă e tare în Tine,
Prin Cuvântul Tău sunt şi curat,
În rugăciune e har şi e bine…

În Cartea Ta mi-ai scris viața,
Totul a fost în adevăr rânduit,
Ai alungat duhuri rele, ceața,
Şi, Doamne, nu m-ai risipit…

Când adorm sunt mereu cu Tine,
Când mă trezesc sunt iarăşi cu Tine,
M-ai vindecat de păcatul din mine,
Ai ars răul cu prea mult bine…

Gândurile Tale sunt nepătrunse,
Nu le pot număra, nici nu le ştiu,

Doar în ceruri luminează cele spuse,
Şi, iată, sunt chiar umilul fiu…

Numai, Tu, Doamne, inima o ştii,
Numai Tu îmi cunoşti gândul,
Mi-ai dăruit clipe curate, mii,
Ai altoit în sufletu-mi Cuvântul…

Nu mă pot abate pe Dreapta Cale,
Mâna Ta mă conduce prea vie,
Sunt chemat în lucrările Tale,
Mă binecuvântezi în har şi veşnicie…

Ruga dimineții

Psalmul 92:2

O, în rugăciunea dimineții
Eşti, Doamne, tot mai aproape,
Cad vremuri, draperiile ceții,
Iar, Tu, vii călcând pe ape…

E Har şi Duh de bunăvoință
Ce se deschide peste noi,
Învățăm să umblăm prin credință,
După cum ai spus: doi câte doi…

Sunt cuvinte ce curăță ființa
E puterea ce ne ține-n picioare

Şi ne pătrunde cunoştinţa
Când potoleşti furtuni pe mare…

Dimineaţa rugăciunea e curată,
Inima se deschide precum aripa,
Iisus, schimbi oameni deodată,
Învingând moartea, durerea, clipa…

Prin rugăciune ziua e binecuvântată
E o zi din viaţa ta şi smerit,
O primeşti ca o jertfă prea curată
Ştiind că prin Iisus eşti şi iubit…

Şi cetatea, Iisus, este în Harul Tău,
Sfinţeşti locul cu raza din stea,
Biruieşti prin bine ceea ce-i rău,
Iar crucea şi azi este atât de grea!…

Omule, te rogi, să chemi, să speri,
Mergi pe calea spre nemurire,
În dimineaţa în care, iată, ceri
De la Iisus o blândă mântuire!…

Epistola

2 Cor. 6:7-10

Cine sunt şi aş putea să fiu?
Doar El o ştie prea bine,
Sunt omul sau poate un fiu
A Celui ce era, ce este, ce vine…

Şi parcă am fost chemat pe nume,
Şi parcă m-a strigat Cineva,
Şi parcă m-a rupt de lume,
Lumina-i adâncă şi fulgul de nea…

Ca un necunoscut şi totuşi cunoscut,
Ca un înşelător care spune adevărul,
Din Cuvântul Cuvânt crescut
Trecând prin vremuri, precum gerul…

Ca unul care moare, trăind,
Ca unul care trece, venind,
Ca unul întristat, veşnic râzând,
Ca unul viu, purtat de gând…

Mereu sărac, având de toate,
Pe bogații lumii îmbogățind,
Dar de Iisus având parte,
Întinerind, când vremea e-n colind…

Un om ce nu are mai nimic
Şi totuşi stăpânind toate, totul,
Şi timpul, veacul şi un pic,

Trecând de moarte, depăşind potopul…

Acesta sunt, eu n-am ştiut,
Dar Iisus o ştie prea bine
Căci m-a iubit şi m-a durut
Cel ce era, ce este, ce vine…

În lumina lui Iisus

1 Cor. 6:12

Ce libertate când totul este îngăduit!
Câtă cercetare când nu totu-i de folos!
Să trăim în veacul acesta ce-i de trăit,
Dar cu viața ascunsă în El, prin Hristos…

Aşa cum L-a înălțat pe Iisus când ne iubea,
Cu puterea SA cea sfântă ne va învia!
Din moarte la viață Mesia trecea,
Din veşnicii în veşnicie Cuvântul biruia…

O, ce trupuri curate, ca Temple înnoite,
Pentru Duhul care puternic ne sfințeşte,

O, ce putere biruind umbroase ispite,
Pentru cel ce prin El creşte, mai creşte…

Dincolo de lume şi căderi e chemarea,
Dincolo de greşeli, de slăbiciuni e învierea,
Rămânem dar în har, în credință şi-n starea
În care am fost chemați, învăluiți cu tăcerea…

Rămânem, iată, cu Mesia în veacul sfânt,
Liberi, pregătiți pentru Împărăția de Sus,
Născuți prin Duhul cel viu, din Cuvânt…
Înaintăm luminați prin Lumina lui Iisus…

Numele e scris pe cer!

Psalmul 8

Doamne, Numele Tău e scris pe cer!
Veşnicia Ți-e încrustată-n albastru,
Lucrările sfinte şi vii nu pier,
Ne vorbeşti prin iarbă, prin astru…

Ne vorbeşte în zilele Tale curate,
Ecoul trece vizibil prin vreme,
Până la margini de lume, uitate,
Pentru cel ce de Tine se teme…

Nimic nu se ascunde-n lumină,
Lumea-i deschisă ca o carte,
Blândă, binecuvântată şi lină,
E mântuirea ce creşte prin toate…

Sufletul e puternic înviorat
De Cuvântul viu, prea curat,
De Cel ce învie cu adevărat,
Salvându-ne din moarte şi păcat…

Şi ochiul ți-e luminat adânc
De Cuvântul nins de Sus,
Eşti spălat în ființă şi-n gând
Prin Harul izvorât din Iisus…

Calea Împărăției

Psalmul 17:7

Te roagă, neîncetat, în duh,
Se deschide Calea Împărăției,
Ridică-te din trecătorul trup,
Lipeşte-te în mlădițele viei…

Mai presus de acest veac,
Mai presus de această lume,
E Cuvântul Viu, tainic leac,
Şi Hristos, puternic Nume…

Apropie-te de Cuvântul Viu,
Ia viață din viața eternă,
Peste cei ce ascultă şi ştiu,
E lumina înflorind în beznă…

Îndoiala din sufletul tău,

N-o pune-n balanța de aur,
Durerea din sufletul tău,
Atinge aripa de graur…

Ascultă Vocea venită de Sus,
Ascultă atent Glasul blând,
Taci când vorbeşte Iisus,
Spală-ți viața prin Cuvânt!…

Taina

Efeseni 3:3-13

Dragostea fost-a la toți arătată,
Şi multe nu-s ascunse acum,
Avem mereu ceruri şi un Tată
Ce ne–nsoțeşte pe adevăratul drum…

Mai fericiți, cu mult mai fericiți,
Taina se deschise spre lume,
Noi, primim putere, împliniți,
Prin Hristos, tainicul Nume…

Şi cerul s-a deschis deodată,
E atâta lumină-n fiecare zi,
Pătrunzi Cuvântul, iată,
Pas cu pas, fără s-o ştii…

Cu Duhul Sfânt vedem prin veac,
Şi ochi avem la inimă, şi viață,
Când pomii şi stele mai tac,
Deschisă-I Împărăția-n față…

E înțelepciune, e o taină vie,
Adunați sub Cortul Său Ceresc,
Să creştem ca mlădița-n vie,
Pentru cei ce plâng şi ce iubesc…

Să te apropii de Dumnezeu,
Prin Iisus ai intrare-n Împărăție,
Rupt de păcatul nespus şi greu,
Doar prin puterea care mai învie…

Binecuvântare

Efeseni 1:3-14

Prin Iisus, doar prin El, precum ştii,
Am fost aleşi chiar de Dumnezeu,
Alegere înțeleaptă, prin veşnicii,

Binecuvântare mai presus de rău…

Înaintea întemeierii de lume,
În vremuri pure, de început,
Iată, sunt aceste lucrurile bune:
Sfințenia, dragostea, tot ce-i plăcut…

Astfel am fost aleşi prin veac,
Chiar înfiați prin Hristos Iisus,
Prin cele ce vorbesc, sau tac,
Prin viața deplină venită de Sus…

Am fost răscumpărați prin har,
O iertare de păcate şi erori,
Acest cântec blând şi clar,
Plutind mai presus de nori…

Ne-a descoperit taina din Cuvânt,
După planul viu şi preasfânt ,
Să avem cu toții acelaşi gând:
Un cer nou şi un nou pământ…

Gândul celui înțelept

Eclesiastul 9 : 15

În cetatea lui Dumnezeu Sfântul,
Locuieşte cel bun şi credincios,
Cu frică de Tatăl, păzind Cuvântul,
Trăind prin lumină în frumosul-frumos…

Aşteaptă dar cu răbdare mângâierea
Pentru sine şi pentru poporul ales,
Iată, învie o dată cu învierea
Ascultând Glasul de Sus tot mai des…

Doar Duhul Sfânt îl înştiințează
Zilnic, blând, cu putere şi bucurie,
În zori de zi, seara şi la amiază
Despre cele vii din eterna vie…

Mânat de Duhul cel Sfânt cu putere
El urcă mereu la Templul ceresc,
Vesteşte în lume o aceeaşi înviere
Prin Iisus, pentru cei ce încă iubesc…

Sub mâna bună a lui Dumnezeu,
Trăind adevărat o viață preasfântă,
Cu gându-n lumină nu-i greu
Să intri-n Împărăția unde îngerii cântă…

El vede salvarea, mântuirea,
Primeşte harul venit de Sus,
Pacea, viața şi desăvârşirea

Prin acelaşi Prieten: Iisus…

Psalm

Psalmul 23

Tu, Doamne, mă călăuzeşti,
Ființa mi-o hrăneşti, în slăbiciune,
Zilnic, Doamne, îmi vorbeşti,
Mă aperi de ispite, de lume…

Iată, ape liniştite, în înserare,
Căile sunt drepte şi vii,
Pentru Numele Tău cel Mare,
Trecem din țărână în copii…

Sufletul meu se înviorează,
Cuvântul Tău mă hrăneşte,
E dulce-n dulcea amiază,
Iar seara mă linişteşte…

Nu mă pedepsi prea tare,
Ai milă în slăbiciunea mea,
Numele Tău e-ndurare şi e mare,
Chiar şi-n valea rece şi rea…

Şi nu mă tem de răul-rău,

Dacă aş trece prin umbrele morţii,
Păzit sunt veşnic de Braţul Tău
În tăcerile reci ale nopţii…

Doamne, bunătate şi îndurare
Sunt turnate-n viaţa mea,
Trăiesc minunea cea mare:
Binecuvântat în Casa Ta…

Răpirea

1 Tes 4:14-18

Un Glas pătrunzător şi hotărât,
Un Glas de arhanghel, nu de om,
Glasul celui veşnic sfinţit,
Va chema cu puterea-I de Domn…

Cu trâmbiţa nevăzută, vie,
Va chema pe cei aleşi, curaţi,
Îi va chema din cetate, din vie,
Să fie şi-n ceruri aceiaşi fraţi…

Când cerul se va coborî încet,
Când pământul va fi atins de slavă,
Vor învia toţi cei au crezut şi cred,
Părăsind starea rece şi gravă…

Fără voie, blând şi liniştit,
Vom fi răpiți spre nori, mai Sus,
Vom sta umili copii, neclintit,
Îmbrăcați în Harul lui Iisus…

Îl vom întâmpina în văzduh,
Ne vom apropia de cele de Sus,
Luminați şi călăuziți de un Duh,
Vom simți în noi dragostea lui Iisus,

Pusă la-nceput de vreme şi lume
Pentru răpirea aceasta aleasă,
De Cel ce are Înaltul Nume
Şi ne-a pregătit în ceruri Casă…

Va veni clipa aceea sfântă,
Când vei rămâne cu El în veci,
Ca ființă de slavă ce caută
Tara de Sus, spre care treci…

Din toate rămâne clipa sfântă,
Locul adevărat din văzduh,
Acolo învie cei ce cântă,
Acolo renasc cei ce se duc…

Pavel în Atena

Fapte 17:15-34

Să străbați cetatea pe jos,
Să priveşti cu atenție veacul,
Să cauți ceva în Frumos,
Să cauți ființei leacul…

Să descoperi altarul sfințit,
Unui „Dumnezeu necunoscut”
Când timpul sub semn s-a împlinit,
Iar pietrele n-au mai tăcut…

La Atena, atins de raza de Sus,
Pavel vorbea lumii, în veac:
E mereu o Cale prin Domnul Iisus,
Şi, iată, pietrele strigă, nu tac…

Căci omul caută, caută ezitând,
Caută pe Dumnezeu, Salvatorul,
Ochi are şi nu vede, tremurând,
…departe de om nu e Mântuitorul…

El este, mai este lângă noi, iată,
În El totul e viu, cu tărie,
Sunt mişcarea şi ființa curată,
După cum în Scriptură mai scrie…

Şi de aceea a rânduit o zi,
A pregătit-o prin planul divin,
Pentru cei ce au fost şi pentru vii,
Pentru cei ce prin har mai vin…

Dumnezeu nu ține seama, iată,
De vremuri de neştiință, uitate,
El dă o poruncă vie, de Tată:
Să ne întoarcem la gânduri curate,

…Şi să ne pocăim în adevăr,
Să acceptăm darul de Sus,
O, atinşi de florile de măr,
Sfințiți prin dorul de Iisus…

Căderea Babilonului

Apocalipsa 18:1-24

Într-o zi, într-o singură zi, uitată,
Va nărui Babilonul, va arde pierdut,
Va pieri ca piatra în mare, deodată,
Rătăcit în păcate, căzut…

Lumina nu va lumina în el,
Mirele şi mireasa se vor topi,
Va fi uitare, cenuşă şi ger,
Părinții se vor întoarce în fii…

Vor plânge cei mari, negustorii,
Vor plânge casele şi pomii,
Nu le vor auzi îngerii, nici norii,

Şi se vor topi în zboruri şoimii…

Va fi o zi în care toate cad,
O mână va fi acolo, pe cer,
Vor arde uşor cele ce ard,
Vor rămâne cei care cred…

Toți din lume au fost amăgiți,
Pentru că toate au ajuns de vânzare,
Pentru că Domnului îi sunt iubiți
Doar cei ce sunt pe îngusta Cale…

Babilonul a căzut cum cade clipa,
E semnul viu dintre hotare,
Când te atinge îngerul cu aripa
Afli blând, nu se mai moare…

…Şi se ridică noul oraş, în zare…

Stânca

1 Tes. 4:3

O, voia SA este sfințirea,
Fiți plăcuți lui Dumnezeu,
La EL este pacea, nemurirea,

Biruind prin tărie ce-i rău…

Aceasta este chemarea de Sus,
E chemarea ce străbate veşnicia,
A fost proclamată de Hristos Iisus,
Mângâindu-ne blând copilăria…

Am primit Duhul cel Sfânt,
Am primit salvarea, viața,
Este o scară între cer şi pământ,
Când peste noi EL îți apleacă Fața…

Să ne iubim unii pe alții, curat,
Aşa ne învață chiar Dumnezeu,
Prin Emanuel cel înălțat
Mai presus de netimp, mereu…

Să trăim liniştiți, E Glasul Său,
Îl recunoaştem prin vreme,
E gândul venind peste bine şi rău,
Omule, e Stânca Tare, nu te teme!…

Împărăția

Dincolo de continente şi măriri,
Mai sus de nori şi peste glie,
E o țară veşnică de miri,
E starea sfântă, a Ta Împărăție…

Şi Împărăția nu stă-n vorbe,
E putere pură, venită de Sus,
Iar peste vremuri tot mai oarbe,
Domneşte Tu, Bunule Iisus…

Să lăsăm îndoiala şi uitarea,
Ochii să-i înălțăm spre cer,
Să ne pulseze-n inimă lucrarea
Prin minunile care nu pier…

Împărăția-i neprihănire, bucurie,
E şi pace prin Duhul Sfânt,
Şi viața, omule, adânc ți-o scrie
În inimă, în cuget, prin Cuvânt…

E harul care înnobilează ființa,
E harul de început şi Cuvântul,
Primeşti răspunsul: doar credința,
Te duce-n Împărăție, precum gândul…

Tainicul nume

Fapte 1: 8

Ce vremuri, ce lumi, ce tăcere,

Dincolo de om şi de chemări,
E spălarea prin înviere,
Ca singurul răspuns la întrebări…

Nu vom ştii niciodată, nu vom ştii,
Ce vremuri, ce peceți vor mai fi,
Dar avem şansa de a rămâne copii,
Duşi de mână de Tatăl, spre veşnicii…

Împărați între popoare au mai fost,
Împărați sau regi, căpetenii s-au dus,
Rămân doar cei ce-n adevăr cunosc
Martirii vii între un ieri şi un apus…

Nu vom ştii niciodată, nu vom ştii,
Tatăl are puterea în cer şi pe pământ,
Prin Har şi Credință îi suntem fii,
Salvați prin adevăr şi Cuvânt…

Dar, iată, primim o putere de Sus,
Şi Duhul Sfânt se coboară deplin,
E Calea bună din blândul Iisus,
Ce face din noi martorii ce vin…

Şi cei ce duc Cuvântul în lume,
Şi cei ce fac voia Celui de Sus,
Şi cei ce cunosc tainicul Nume
Mântuitor al vremurilor: Iisus…

Nici nu exist, Iisuse

Galateni 6: 3

…Şi nici nu exist, Iisuse,
Fără Tine nimic nu sunt,
Toate clipele sunt duse,
Iar pământul nu-i pământ…

…Şi pare a fi un gol în ființa mea,
E golul ce se umple, iată,
Când pogoară lumina grea
Şi-mi îmbracă ființa toată…

Şi poți locui în mine cu har,
Aş putea fi cortul tainic, viu,
Cortul regesc, supremul dar,
Unde epistole veşnice se scriu…

Prin Tine, Prințule, toate-s noi,
Prin Tine lumea primeşte viață iar,
Cât de ciudat, unul din doi,
Trăieşte prin credință şi har…

Şi eu nici nu exist, Părinte,
N-aş avea nume, nici viață,
Şi toate îmi stau înainte,

Prin Cel ce la cer se-nalță…

Viața, o mărturisesc, este un dar
Venit de Sus, din Cel Prea Înalt,
Născutu-m-am ca un stejar,
Prin jertfã am fãcut eternul salt…

Am trecut din moarte la viață,
Am înviat sub Mâna Ta, blând,
Şi am învins țărâna, pe față,
Prin El, Fiul celui Prea-Sfânt…

Roadă Duhului Sfânt

Galateni 5:20-22

Roadă Duhului Sfânt, roadă,
Dragostea ce nu piere niciodată,
Chemând ființele să creadă
În Împărăția de mult aşteptată…

…Şi bucuria ce îmbracă ființa,
Venind dinspre Iisus, blând,
Iluminându-ne viața, credința,
Pentru cei ce speră cântând…

Pacea, roadă a Duhului Sfânt,
Te leagă de Dumnezeu într-o clipă,
Îți scrie în inimă dulce Cuvânt,
Te atinge cu o sfântă aripă…

…Şi toate te leagă de veşnicie,
Te leagă de Omul Iisus,
Te leagă cu o divină tărie,
Prin puterea venită de Sus…

Împotriva acestor lucruri, iată,
Legea se stinge într-un veac dus,
Intri-n familia preacurată,
Moştenind viață, prin pruncul Iisus…

Cu inima curată

Iacov 4:10

Curată să-ți fie inima şi ființa,
Şi mâna ta curată să-ți fie,
Credința copleşeşte neştiința
Ca focul de Sus, chemat de Ilie…

Smerit,da, să stai în fața Sa,

Apropie-te, deci, de Domnul,
EL este mai sus ca orice stea,
Şi-ţi îmbracă-n pace somnul…

Şi EL se va apropia de tine,
Va face un pas uşor şi blând,
Te va ierta cu prea mult bine,
Te va sătura din al Său gând…

Supune-te lui Dumnezeu,
Ascultă, dar, Glasul Său,
Prin Duhul biruieşti ce-i rău,
Cu EL e uşor şi ceea ce-i greu…

Am primit un har mai mare,
Cei smeriţi au fost înălţaţi,
Viaţa cu Iisus e fără hotare
Când rămânem aceeaşi fraţi…

Cântecul dimineţii

Ioan 14:6

A creat întreg universul-n foc,
Nopţile şi visele ni le-a creat,

Iehova ne-a dăruit viața în loc,
Într-un timp hotărât, binecuvântat…

Doamne! şi sufletul ni l-ai creat,
Ca un dar ce vine de departe, din slavă,
E darul darurilor, de neuitat,
Darul acela fără plată şi grabă…

Cu iubire ne-ai creat, cu iubire,
Pus-ai în noi lumină, viață, vis,
Ne-ai copleşit cu mântuire,
Ca stea înmugurită-n Paradis…

Când greutăți ne vor căuta frenetic,
Răsărind din timp şi netimp,
Din veacul acesta rătăcit şi eretic,
Ne zideşti cu veşnicia în schimb…

Ai vindecat bolnavi în tristețe,
Pe copii neprihăniți i-ai ales,
Bătrânilor le-ai dat tinerețe,
Iar veşnicia ne-zăpezeşte ades…

De aceea spre Tine merg luminos,
Cu ființa neputincioasă, slabă,
Prin cântec, psalm, prin tot ce-i frumos,
Privesc prin vremuri, în slavă…

De acolo, din slava Ta absolută,
Eu te aştept, iată, să vii curând,
Iar peste toată viața mea durută,
Pluteşte Cuvântul Tău blând…

Să cântăm cu sufletul, cu ființa,
Să ne rugăm cu sfială-n credință,
Şi să învățăm ce-i biruința,
În duh, în gând, în ființă …

Nu obosim

E o poruncă vie care ne spală
Sufletul, inima şi trupul, întregi,
Vine o zi tot mai pierdută şi goală
Când, omule, trebuie să-nțelegi!

Dumnezeu a pus bună rânduială,
Noi primim porunca, se ştie,
Care ne scapă de păcat şi de boală,
Şi ne leagă, sfânt, de Împărăție….

Dumnezeu ne şopteşte acum
Prin Cuvântul Său bun,
Se face şi carnea un scrum
Arsă de veşnicia ce-o spun,

O spun îngerii şi creația toată
Şi Fiul o vesteşte neîncetat

În lumea aceasta iertată,
Când ne-a iubit şi ne-a salvat…

Să nu ostenim pe Calea luminii,
Să rămânem tari prin Iisus,
Căci lemnul, sângele şi spinii
Ne-au chemat şi ne-au supus…

Să nu obosim făcând ce-i bine,
Primi-vom puterea deplină,
Dacă ascultăm Glasul ce vine
Din înviere şi din lumină…

Pescuirea minunată

Ioan 21:6

Într-o dimineață Iisus va fi pe mal,
Vom auzi Glasul Său clar îndemnând:
Aruncați-o în partea dreaptă, sub val,
Şi mreaja nu se va rupe, pescuind…

Acolo, în dreapta corăbiei veți găsi
Peşte şi rodul fi-va însutit,
Cu El învățăm în adevăr a pescui,

Dacă ascultăm de Cel ce ne-a iubit…

Şi ne iubeşte mereu, vorbind blând,
Iisus se arată prin vreme şi veşnicii,
Să privim prin credință şi Cuvânt,
Ascultători pescari, prieteni şi copii…

Să cunoaştem încă o dată lucrarea,
Pescuirea minunată să ne întărească,
Să-nvingem păcatul, valul, marea,
Prin Iisus, Cel ce vrea să ne găsească…

Pe mal, în dimineața luminată,
Era jăratic, peşte şi pâine, pregătite,
Eram chemați la prânz de-ndată,
La o părtăşie în cele sfințite…

Ştim sau nu ştim pe Omul Iisus?
Şi marea şi dimineața, iată, vorbesc!
Să pescuim pe pământ în valul dus,
Dar nădăjduind la netimpul ceresc…

Prin cuvânt

1 Cor. 6:12

O, trupul acesta, țărână uimită,
Templul Duhului Sfânt, curat,
Prin iubirea de Sus primită,
Prin Cuvântul Cuvânt înălțat...

De la Tatăl am primit Duhul Sfânt,
El locuieşte în noi cu tărie,
Chiar fiind pe acest pământ,
Suntem şi cu Iisus în vie…

Prin Duhul cel curat, împărătesc,
Primiți, iată, viața ca-n dar,
Prin vremuri mai cresc
Fiii născuți din nou, prin har…

…Şi nu ne mai aparținem, iată,
Ai noştri nu ne mai suntem,
Cât timp avem în cer un Tată,
Prin credință să umblăm…

Toate ne sunt îngăduite, toate,
Dar nu totul e şi de folos,
Dumnezeu are putere şi poate
Să ne ridice din cele de jos…

Să ne dea viață cu tărie,
Să ne ridice la ceruri, Sus,
Să fim cu Iisus în vie,
Prin Cuvântul care s-a spus…

Frumos

Romani 13 : 13

Să trăim frumos, în Domnul Iisus,
Să ne dezbrăcăm de faptele nopții,
Gândul curat să fie la Cele de Sus,
Să ne dezbrăcăm de hainele morții…

Să trăim frumos ca-n timpul zilei,
Inima să ne fie înviorată-n Cuvânt,
În bucurie să ne deschidem milei,
Pentru cele vii de pe acest pământ…

Să biruim răul cu binele de Sus,
Iată, Dragostea e împlinirea legii,
Să ne-mbrăcăm în Hristos Iisus,
Pentru nunta unde plâng şi regii…

Să rămânem la cele smerite, în veci,

Căutând Împărăția lui Dumnezeu,
Prin vremuri triste, tot mai reci,
Ridicându-ne mai presus de hău…

Să fim plini de râvnă, cu duhul,
Lucrând viu pentru Tatăl ceresc,
Credința sădită în tot locul:

Cheia celor ce veşnic iubesc…

A cunoaşte pe Iisus

Filipeni 3 : 10

Să-L cunoşti pe Iisus într-o seară,
Să-L cunoşti simplu, adevărat,

Cum creşte dimineața peste țară
Şi cum se face Înaltul Înalt…

Să cunoşti puterea învierii Lui,
Să o simți în ființa ta, curat,
Pe când lumea atârnă de un cui,
Bătut în mâna Celui ce-a înviat…

E puterea mai presus de veac,
E puterea venită de Sus,
Când apa şi sângele nu tac,
Eşti biruitor prin biruitorul Iisus…

Când s-a înălțat peste mormânt,
În doar trei zilele stelare,
Etern cum e Cuvântul Cuvânt,
Şi se iveşte Împărăția-n zare…

Să primeşti dreptatea sfântă,
Simplu, ca pe un pahar cu apă,
Peste cel ce se roagă şi cântă,
E îngerul care ştie să tacă…

Prin credință-n Iisus primeşti
Neprihănirea fără plată,
E darul coborât din cele cereşti,
În ceruri ai pururi un Tată…

Rod

2 Petru 1:4-7

El ne-a chemat prin adevăr şi putere,
Glasul Său ne-a atins inima, fiinţa,
Deşi a murit, vorbit-a prin înviere,
Ne-a dat cunoaşterea, preştiinţa…

Har după har s-au coborât deplin,
Puterea Sa Dumnezeiască ne-a dăruit
Viaţă prin bine, din prea plin…
Pentru cei ce trăiesc prin Cel ce-a iubit …

Prin Cel ce iubeşte mereu şi acum,
Făcându-ne părtaşi stării Dumnezeieşti,
Ne-a luminat un viitor, un tainic drum,
E Lumina în care drept,iată,creşti…

Doar să stăruim, să urmăm în ştiinţă,
Să umblăm curaţi prin credinţă,
În toate poate fi un duh de bunăvoinţă,
Prin Cel ce ne ţine tari şi în fiinţă…

Să unim, dar, credinţa cu fapta,

Fapta să ne descopere cunoştința,
Să ascultăm în răbdare şoapta
Celui ce ne învață ades biruința…

Evlavia să ne întărească blând,
Să ne topim ființa în Vița Iisus
Primind iubirea de frați şi-n gând
Ca semnul Prea-Sfânt venit de Sus…

Şi credința ne pregăteşte deplin
Un viitor, o nădejde, prin har,
Şi iubirea de oameni, prea lin,
Coboară-n inimi, supremul dar…

Domnul pe un zid făcut la cumpănă

Amos 7:7

Pe un zid făcut la cumpănă,
Pe un zid ce nu mai cade,
Stă Domnul şi ține în mână
Cumpăna vie, ce tainic mai arde…

Şi Domnul pune cumpăna vie
În mijlocul poporului Său
O pune chiar, aici, în vie -
Şi cât de greu e greul-greu?

Şi pune cumpăna vie Domnul
Peste ființele noastre pieritoare,
Afli cât de uşor e omul,
Iar păcatul se pierde-n uitare…

Să căutăm dar pe Domnul
Şi astfel noi vom trăi,
Aşa cum trăieşte şi omul
În prezentul veşnic „a fi”…

Să-l căutăm până se poate,
Să-l găsim chiar acum,
Peste necazul zilei, poate,
Iisus îți apare în drum…

Cu Domnul dreptatea-i
Apă curgătoare toată,
Neprihănirea un pârâu este
Ce nu seacă niciodată…

Să căutăm pe Domnul, iată,
Trăind astfel în veşnicie,
În ceruri este mereu un Tată,
Care iubeşte, ne iartă, ne ştie…

Pe un zid făcut la cumpănă,
Pe un zid ce nu mai cade,
Stă Domnul şi ține în mână
Cumpăna vie, ce tainic mai arde…

Lucrurile de Sus

Coloseni 3:2

După lucrurile de sus umblați,
Căutați-le cu ființa toată,
Iubiți-vă blând, fiți frați,
Căci Împărăția în inimi se arată!

Gândiți zilnic la Cele de Sus,
Gândul să vă fie preacurat,
La dreapta Tatălui, Iisus,
Ne-a pregătit loc în Cerul Înalt…

Vorbiți despre lucrurile de sus
Cu tărie, cu bucurii şi nădejde,
Stați de vorbă cu Prietenul Iisus,
Căci adevărul în suflet înfloreşte…

Cu El ați înviat, deşi nu o ştiți,
Lăsați lucrurile de pe pământ,
Creşteți mereu, vă sfințiți,
Prin părtăşie, rugăciune, Cuvânt…

Cu Iisus ați şi murit, mereu înviind,
Viața voastră-i ascunsă sfânt şi viu
În Dumnezeu, mai presus de gând,
După cum apostolii, iată, ne scriu…

Cu Duhul cel Sfânt şi Cuvântul,

Taina se deschide precum floarea,
Ne limpezeşte fiinţa şi gândul,
Pregătită e spre ceruri cărarea…

Iisus

Ioan 1

I-au împărţit la sorţi cămaşa,
Crucea i-au vândut-o bucată cu bucată,
L-au dat şi morţii, vrăjmaşa,
Într-o uitare veşnic neterminată...

I-au vândut şi chipul pe nimic,
I-au risipit pildele pe-arginţi
Sângele tămăduitor, pic cu pic,
Rătăcindu-L trist printre sfinţi...

Când draperia la altar s-a frânt,
Lumina a biruit în noapte,
S-a născut din moarte un Cuvânt,

Apostolii topitu-s-au în fapte...

Deasupra de vreme ca un fulger
Va veni tainic, clar şi sfânt
Nu va fi gând şi nu va fi cuget
Să nu fie mântuite prin Cuvânt...

E calea, adevărul, e viața,
E-mplinirea tainei şi a legii
De pe ochii lumii se ia ceața,
E veacul în care pier şi regii...

Regii pământeni şi idolii
Se duc în umbre şi-n pământ,
Se nasc şi trăiesc ctitorii
Pentru-nviere în dulce cuvânt...

Iertare

Şi bat cu pumnii grei în poartă
Ca Tu s-auzi şi să mă chemi,
Tatăl meu, o, Tatăl meu, mă iartă

Din lumea tristă, dintre vremi…

O, îmi poți deschide poarta,
Eşti iertător şi bun şi drept,
O aud pe Maria, o aud pe Marta
Şi-un vultur mi se zbate-n piept!

Sunt temător şi-nfricoşat,
Mă dor brațele şi ochii,
Dar la Tine-n luminos palat
E locul pregătit şi mă apropii.

Acolo-i locul meu şi râd
Pentru că m-ai iubit demult,
Cu Tine-n inimă şi-n gând
Mă regăsesc ca cel ce sunt…

Un risipitor copil, iertat,
Spălat în suflet şi-n carne,
Îşi mulțumesc că mai purtat:

O, iartă-mă, iartă-mă, Tu, Doamne…

Dumnezeu nu se lasă batjocorit

Galateni 6:7

Dumnezeu nu se lasă batjocorit,
O repetă bătrânul mereu şi mereu,
E cu luna şi aerul-n asfinţit,
E cu soarele-n infinitul infinit…

E umbra ce mă atinge acum,
Vorbeşte când tace sau trece,
E aurul călător din drum,
E porunca ultimă din cele zece…

Dumnezeu nu se lasă batjocorit,
E-nțelesul tainic din gând,
Numele-i unic, întreit,
Taci, plâng sfinți în mormânt,

Da, El nu se lasă batjocorit…

Poezia religioasă, o stare…

Moto:

„Te laud Tată, Doamne al cerului şi al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți şi pricepuți, şi le-ai descoperit *pruncilor„. (*Biblia, *Matei 11 : 2)*

Lui Eugen Dorcescu

În Revista „ Reflex „ numerele 7-9 din 2006, pe lunile iulie-septembrie, artistul complex care este Eugen Dorcescu publică un eseu important intitulat *POEZIA MISTICO – RELIGIOASĂ STRUCTURĂ ŞI INTERPRETARE*. Eseul este unul dintre cele mai importante din ultima vreme din cultura română iar autorul, dar şi redactorul şef al revistei, poetul Octavian Doclin, au avut o inițiativă esențială pentru lumea scriitorilor. Meritoriu, eseul se adresează „*poeților tineri, care îmi sunt prieteni*„ - după cum menționează, lucid, Eugen Dorcescu, pentru că acest domeniu nu poate fi lăsat în ruină, ci este unul mereu nou.

Problemele spirituale puse de artistul Eugen Dorcescu în fața poetului sunt rezolvate cu mult har, profesionalism şi din poziția cea mai corectă, din interiorul poeziei mistico-religioase, pentru că astfel de poezie este una vie, una în care ar trebui şi trebuie să existe multă viață, adevăr, o poezie care luminează şi arată Calea…

Domeniul este constant trecut cu vederea de importanții critici din țară preocupați de imaginea proprie şi lucrători la un sistem critic propriu care să scoată în evidență opera scrisă în timp real, care până la urmă se dovedeşte a fi în timp ireal…

În România este o criză a valorilor, iar aceasta se manifestă şi în lumea scriitorilor, creatorii încă nu s-au trezit cu adevărat, valorile umaniste par tot mai mult instabile şi provoacă plictis sau nu duc nicăieri pentru public, nu mai sunt cei care

comandă opere literare pentru un anumit scop de partid, fondurile care vin de la stat sunt direcționate politic după criterii care nu sunt favorizante pentru marea creație… Din acest motiv valorile creştine pot da sens unei culturi, pot revitaliza lumea literară şi pot atrage dorul după o carte bună a unui cititor abrutizat şi manipulat prin alte mijloace de comunicare.

În mod evident Eugen Dorcescu abordează valorile creştine ferm convins că de acolo poate veni un nou suflu în lumea creatorilor adevărați de poezie, de cultură.

Fiind cu toții într-un areal creştin, pentru scriitorii români, mai ales, acest eseu lămureşte multe şi arată direcția… Trebuie să recunoaştem că toți marii creatori au simțit nevoia ca la un moment dat să scrie o operă importantă pornind de la Hristos şi de la Evanghelie pentru că altfel viața lor, ca artişti mari, nu s-ar fi justificat, în final.

Desigur, tema fiind atât de profundă, provoacă şi incintă, iar asupra domeniului trebuie ca fiecare artist să mediteze în adevăr, să nu se mintă pentru că adevărata operă a unui scriitor, poet sau chiar prozator, este viața sa, opera scrisă fiind efectul vizibil a unei dimensiuni nevăzute…

Premisa de la care putem porni este că poetul, poet care scrie poezie mistico-religioasă, trebuie să simtă şi să fie convins de şansa extraordinară de a fi o ființă nouă, altfel decât în lume, născut din nou, altfel scrisul său nu mai este al unui filozof sau literat care abordează o anumită zonă interesantă şi de multe ori cu multe lucruri senzaționale, scrisul său este **scrierea cu trupul**.

Naşterea din nou este premisa pentru că este de natură spirituală, iar carnea este neputincioasă, omul, ca ființă, nu are putere doar trăitor în carne, limitat la carne (sarx). Dar şi carnea are regulile ei, trebuie să rămână curată, pentru că trupul poetului este, evident, Templul, un Templu pus la dispoziția unei trăiri directe.

Cel care scrie poezia de genul acesta trebuie să umble cu Dumnezeu, precum altădată Enoh sau Noe, precum oamenii chemați la Cină… Acest lucru înseamnă un fel de renunțare la lume, fiind în lume, în mijlocul neamului tău care dintr-o dată este un altul… Intri în arcă, o arcă spirituală care poate salva de potop.

Ceea ce este important este că Biblia, pentru că de acolo vin toate, de la Cuvânt, arată spre un lucru important: cuvântul lui Dumnezeu este unul viu care lucrează asupra ființei în adâncul ei, în structura ei intimă, poate curăța, poate da energie, poate deschide calea spre cer a omului, locuind în poem în acelaşi timp. Biblia este singura carte care îl cuprinde pe om, dar mai ales pe artist, în şcoala superioară lui Dumnezeu şi cel ce studiază este studiat de cuvânt, un fenomen real, altfel decât la universitățile autorizate de minister… În oglinda acestui **cuvânt** devenim fără apărare, descoperiți, nu ne mai putem minți, nu mai putem trişa cu talentul nostru folosit după ureche, după regulile lumii… Goliciunea pe care începe să o vadă poetul creştin este una care îi marchează ființa şi îşi vede clar destinul ca ratarea țintei, ca eşec… De la această recunoaştere şi cunoaştere începe vălul să se ridice, poemul țâşneşte din inima celui care scrie …

Ceea ce este important pentru poet este ca prin opera sa să-L poată cunoaşte pe Dumnezeu la nivelul umil al poemului, al scrisului şi pentru a transmite această Cunoaştere a Lumii de Sus, pentru care nu există cuvinte de exprimare în mod concret, doar limbajul pur spiritual (duhovnicesc) îl poate rezolva, într-o anumită măsură, însă. Când ajungi să realizezi acest lucru important, lumina devine orbitoare, iar cuvintele nu mai transportă lumea spre lume, ci, iată, cerul spre om şi creează posibilitatea traseului om cer. Cunoaşterea lui Dumnezeu cutremură ființa poetului şi-l face o altă ființă, totul este interactiv pentru că adevărul eliberează, ne face liberi în mod existențial, iar asta ne cheamă să redescoperim că patria în care am putea locui altfel este chiar inima noastră, mintea noastră, ca în locul Prea-Sfânt, Dumnezeu s-a semnat chiar în interiorul omului, semnătura Lui ESTE acolo …

Lucrurile la care ajunge poetul care scrie despre credința în Dumnezeu sunt unele care depăşesc limitele cunoaşterii, dar prin revelația particulară totul capătă sens, pentru restul e nebunie, chiar dacă eşti academician sau profesor universitar, premiant…

Oare poate renunța poetul tânăr la ceea ce crede că a ajuns să cunoască pentru a descoperi Cunoaşterea, poate el considera totul ca neînsemnat pentru a ajunge să se cutremure cu adevărat şi să ia totul de la capăt?

E marea încercare, dar experiența aceasta este un adevărat prag pe care va trebui să-l treacă …

Apostolul Pavel scria că a trebuit să considere totul ca pe un gunoi pentru a ajunge să-L cunoască

pe Hristos, în final, iar apostolul a fost, trebuie să reliefăm, şi o mare personalitate a vremurilor antice, om de cultură, cunoscător al filozofiei antice, a marilor cărți ale evreilor, a lumii, a Europei şi Asiei, a Imperiului Roman dar şi a celor din Atena cea veche…

Învierea este reală pentru că este posibilitatea de a continua să exişti într-o altă dimensiune prin grația lui Dumnezeu şi asta dă putere… Trecerea dintr-o lume în alta, dintr-un veac în altul, se poate trăi şi realiza numai prin poezie şi credință, prin ştiința înaltă de a te lăsa desăvârşit de Cuvânt …

Existența întru mântuire este mesajul poeziei mistico-religioase scrie Eugen Dorcescu şi are dreptate, dar cuvântul acesta aşa cum sună în limba română este totuşi altfel în limba veche grecească (Koine) sau în ebraica veche, sensurile sunt mai profunde iar poetul tânăr va trebuie să redescopere că de fapt este posibilitatea omului să fie dus „la loc larg„ - dincolo de spațiul acesta strâmt din secunda trăită, e libertate nelimitată, eliberarea, salvarea spirituală a omului…

A fi dus „la loc larg„…

O analiză semantică a unor termeni din Evanghelie şi din tot Noul Testament ar da posibilitatea poetului să descopere ce înseamnă „loc larg„…

Artistul Eugen Dorcescu a intuit că e nevoie de multă aplecare pentru a realiza esența poeziei mistico-religioase când a apelat la variantele versetelor biblice din perspectiva a mai multor limbi străine…

Darul de a scrie poezie religioasă şi mistică este un dar care depinde de Dumnezeu exclusiv,

pentru că prin Duhul Sfânt vin toate darurile, dar asta înseamnă multă smerenie pentru că darul este dat după voința divină, este dat pentru altul întru zidire, nimic din gloria terestră la care ar putea visa un poet…

Apostolul Pavel scria că omul este poemul lui Dumnezeu, opera Lui de artă...

Artistul Eugen Dorcescu, sublinia în eseul său că spiritul este primordial în relația lui cu materia, dar întruparea lui Hristos este o realitate materială, (kenoză), altfel nu se poate … de aceea poezia mistico-religioasă nu se scrie, se întrupează…

Tema nu poate fi preluată din mers, e o temă care nu este o joacă literară, ci una de stare, iar lumea nu înțelege din primul moment. Fantezia intră în joc, dar este cenzurată de viziunea creştină, paradoxal, fantezia capătă dimensiune nelimitată, dar mereu este limitată de termenii teologici, duhovniceşti. Repetarea unor stări în diferite forme nu reprezintă neapărat monotonie, ci cenzurarea impusă de textul biblic, necesară în timpul concret în care scrie poetul poemul său religios.

Documentarea poetului care abordează o astfel de poezie necesită efortul de ajunge la adevăr, adevărul lui Dumnezeu. Lucrurile se complică în momentul în care sensul textului biblic te trimite la sensul limbii în care a fost scris, la limbajul din vremea în care a fost scris: ebraica veche, limba greacă veche, aramaica… Din acest punct de vedere, scribul modern, scriitorul, este un martor al lucrărilor lui Dumnezeu, conform versetului din cartea Faptele Apostolilor[i].

Privind din punctul de vedere al pragmatismului, literatura creştină pare a fi în

stagnare. O anumită atitudine a oamenilor care slujesc în culte autorizate sau în Biserică, gripează fenomenul lansării unor opere bazate pe valorile creştine şi a unor scriitori care au ca temă a preocupărilor lor valorile creştine.

Este o teamă ca dogma să nu fie afectată. În aparenţă teologii au dreptate, până unde poate un simplu scriitor să interpreteze Scriptura şi să scrie în lumina Duhului Sfânt? Iată paradoxul!

Teologii şi-au rezervat o anumită libertate de a interpreta faptele, oamenii, mesajul divin. Consideră că au autoritatea să o facă.

Problema nu este nouă în peisajul literaturii în general. Se ştie că literatura creştină este un mijloc de îmblânzire a lumii, o metodă de a transmite mesajul corect...

Analizând fenomenul, putem să apreciem câteva situaţii:

- Există autori care de la bun început scriu după moda teologică punând accentul pe mesajul educativ, scriu într-un fel la comandă, pe teme date, frust, fără talent, inventând povestiri aparent simple, pentru a ajunge la cititorul obişnuit, dornic de semne… Aceşti autori pot fi subvenţionaţi de biserici, asociaţii creştine, au vânzarea asigurată, editurilor de genul acesta le merge bine, cărţile se vând în biserici, la adunări, etc. Metoda este aplicabilă şi la propaganda oficială şi până la un punct este utilă, dar există un punct unde kich-ul este prezent,

diletantismul e la modă, superficialitatea primează.

- Există şi scriitori care sunt sinceri, Scriptura e un loc spiritual important, le marchează viața, iar temele pe care le abordează în operele lor sunt bazate pe valori creştine, pe idei corecte, pe principii morale adânci. Luându-şi libertatea de a crea o operă literară bazată de valori creştine în mod original nu intră neapărat în sfera de interes a bisericii, munca lor este privită ca o toană, ca o pasiune secundară, idei singulare şi depărtate de viața bisericii. Apoi mai este o problemă, preoții ori pastorii, după cum este organizată biserica respectivă, nu au capacitatea de a administra spiritual oameni cu astfel de daruri, îi obosesc artiştii, mai mult, îi contrariază, apoi apar ca duşmani ai adunărilor pentru că darurile lor aduc ceva nou, ceva care sună ciudat.
- Există mari scriitori care au scris cărți curajoase, pe teme controversate sau teme solide, plecând de la textul Biblic. Au scris la o vârstă matură, când numele lor era deja cunoscut, stabilizat şi reprezentau o voce. Au considerat că e de datoria lor să-şi dea zeciuiala în modul acesta, ofrandă pentru Dumnezeu, sincer, direct, cutremurător.

Scriptura oferă teme interesante pentru scriitor, pentru artist, în general.

În cartea ***Osea*** este scrisă o interesantă povestire, actuală şi dureros de reală. Un om a lui Dumnezeu, având o credință sinceră, va trebui să trăiască şi să conviețuiască alături de Gomera, o femeie păcătoasă, să o iubească până la sfârşit, cu toate consecințele. Sfințenia şi curvia alăturate. Care biserica va accepta o operă literară în care un preot sau pastor ar fi personajul principal al unui roman având soție o femeie cu pasiuni extreme şi trebuind să o iubească până la capăt, fără să o poată părăsi. Şi totuşi Dumnezeu i-a cerut lui ***Osea*** să aibă de soție pe Gomera, pentru a transmite un mesaj poporului păcătos despre dragostea nemărginită şi neînțeleasă a lui Dumnezeu pentru om.

În Cartea ***Ezechiel*** autorul aseamănă pe Israel cu o fată abandonată crescută cu drag, ajunsă femeie frumoasă şi ajungând să păcătuiască şi, încă pe bani, cu alți străini, cu bărbați din lume, uitând pe Dumnezeu. Metafora este relevantă, imaginea e dură, dar reală. Totuşi care preot sau pastor ar accepta un roman actual scris în modul acesta, cu trimiteri clare având ca fundal Biserica?

Exemplele ar putea continua. Scriptura e plină de viață, iar un scriitor va găsit mereu teme actuale, luând ca reper narațiunile cărților sfinte.

Majoritatea teologilor scriu în studiile lor că biserica are nevoie de revigorare, că oamenii au nevoie de un mesaj pertinent care să le

consolideze viața. De înviorare. Oamenii care acceptă să se transforme, lucrați de Cuvântul divin pot aduce ceva interesant, nou.

Dumnezeu însă a arătat omului soluția:

„*Psa. 36:9 Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina.* – **Psalmul 36 din Scriptură.**

toamna, 2006 – ianuarie, 2013

Constantin Stancu

---

[i] Act 1:8, Biblia.
(CEV) „But the Holy Spirit will come upon you and give you power. Then you will tell everyone about me in Jerusalem, in all Judea, in Samaria, and everywhere in the world".
(ESV) „But you will receive power when the Holy Spirit has come upon you, and you will be my witnesses in Jerusalem and in all Judea and Samaria, and to the end of the earth".
(KJV) „But ye shall receive power, after that the Holy Ghost is come upon you: and ye shall be witnesses unto me both in Jerusalem, and in all Judaea, and in Samaria, and unto the uttermost part of the earth”.
(KJV+) „But[G235] ye shall receive[G2983] power,[G1411] after that the[G3588] Holy[G40] Ghost[G4151] is come[G1904] upon[G1909] you:[G5209] and[G2532] ye shall be[G2071] witnesses[G3144] unto me[G3427] both[G5037] in[G1722] Jerusalem,[G2419] and[G2532] in[G1722] all[G3956] Judaea,[G2449] and[G2532] in Samaria,[G4540] and[G2532] unto[G2193] the uttermost part[G2078] of the[G3588] earth.[G1093]”.

(RDCT) „Ci voi veţi primi o putere, cînd Se va pogorî Duhul Sfînt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi pînă la marginile pămîntului”.
(ROB) „Ci veţi lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi până la marginea pământului”.

